

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Under vor sidste Krig

Citation: Larsen, Karl: "Under vor sidste Krig", i Larsen, Karl: *Under vor sidste Krig*, Gyldendal, 1897, s. 251. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_11-shoot-idm140053904433888/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Under vor sidste Krig

Morgenen Kl. 7 den 1te Februar maserede vi til Slesvig der kom vi til om Aftenen Kl. 7 og maatte lige paa Gaden i 2 Timer i et hort Frost saa blev vi endelig indquarteret paa Gortorb Slott. om morgenen K 7 den 2den maserede vi til Dannevirke hvor vi blev afdel 50 Mand til hver Kompagni og jeg kom til 5te og dette Kompagni laac i en Bye som hed Lille Reide saa maserede vi dertil og blev indsat i blandt bar Slesvigere. Her kom vi hverken fortilli eller forsildig men lige tilpas,

dagenefter kom vi paa Piketvagt og om Eftermidagen Kl. 3 $\frac{1}{2}$ kom der ordre at en Fjendelig Patrollie rykkede frem i mod Kjeden, nu skulde Piketvagten jo udsende Patrolie imod den og her traf det midt nommer tilligemed flere, vi var vel en 10 Mand men da vi fik Prøiserne at see saa var di 100 Mand baade Kavalleri og Indfanteri her kunde vi jo indttet opstille men begønte at træge os langsomdt tilbage igen, men Prøiserne gav os ikke lang Tid at betænge os i di sende os en Hilsing som vi aldri hafte hørt før, thi de sende os Kugle paa Kugle og vi motte løbe indtil vi kom til at lige bag et høidt Gjærde og saa fik vi forstærkning saa kan i troe at vi besvarede deres Hilsing paa Dansk men saa reterert di tilbage igen saa var det forbi for den dag. Vi fik en Forstærkningsmand saaret.

Men dagen efter d. 4 saa møtte di os igen næsten paa fastende Hjerte en mengde Kavallerie rykkede frem imod os, men disse klødte vi stragx tilbage men saa hafte vi nær bleven omringet af Indfanteri, i kan troe vi var i knive og vi sagte til hverandre

at ingen af os kom levende til Skandserne. Vi havde Fjenden foran os og Vand bagved. Vi måtte løbe igennem Byen og til en Bro men Gud vor di skud paa os da vi kom paa denne Bro det var grusomt at høre, i det jeg sprang over en Grøft slog en Kugle lige ved mit Høire Been i Jorden og sprang omtrent en Alen i veiret og faldt derpaa til Jorden igen jeg kunde godt haft taget den med men det gav jeg mig ikke Tid til. Jeg blev saa træt saa jeg tilsidst maatte gaa ganske sindig medens Kuglerne slog rundt omkring mig, men den gaade Gud holdt dov sin Hond over mig. Endelig naate vi saavidt at vi kom bag ved 2 af vores Kanoner og saa stormede Prøiserne frem paa den omtalte Bro, men saa sende disse 2 Kanoner dem nogle Kadesier langs ad Broen saa Foik og Heste de faldt som fluer. Siden blev vi afleste saa ved jeg *[ikke]* hvordan det gik vi fik kun 2 saarede saa det gik meget bedre end det saa udtil. Siden har jeg været heldig og ikke været nærved hvor Kuglerne har valderet.

[Hverken den danske eller den prøjsiske Generalstabs Værker om Krigen 1864 omtaler — som rimeligt er — den kortvarige Vekslen Skud imellem den danske og den prøjsiske Patrouille den 3. Februar. Derimod nævnes den lille Affære Dagen efter i det danske Værk (pg. 252) saaledes: «Kl. 7—8 Formiddag stødte et fjendtligt Gardekompagni med en Deling Kyradsere paa Forpostkompagniet af 10. Regiment ved Kl. Reide. Kompagniet indtog Fægtningsstilling langs Jagel-Reide Vejen, men trak sig, da Stillingen ikke kunde holdes, tilbage over Dæmningen under Dækning af Ilden fra

Hovedpostens to Kanoner. Den lille Fægtning kostede Projserne 1 Kyradser saaret og en Hest skudt, medens vi havde 1 saaret, 1 usaaret fangen og 3 savnede Menige.» Den projs. Genstb.'s Værk (der vurderer de danske til 2 Kompagnier), taler om den »unbedeutendes Gefecht, in welches von Churburg 2 dän. Geschütze eingriffen» og angiver Tabet paa begge Sider som det danske. kun at den saarede Dansker opføres som død.]

Den 5te om Aftenen Kl. 9 motte vi masere fra fra Dannevirke som i jo allerede for længesiden ved, men hvorledes det gik til det ved jeg ikke for der var ingen Fjender efter os; vi maserede i 2 Nætter og 2 Dage indtil vi naate Sønderborg i hort Frost og Snefog og med Is belagte Veie, og næsten uden ville og Mad, vi motte haste thi Fjenden forfulgte os. I kan tro Kjære venner at dette var en grusom tuer, der var mange og fik det paa den ritigrade som di aldrig forvinder.

Nu har vi vor Stilling ved Dybel og der har vi ogsaa Fjenderne og her bliver næsten hver dag nogle Saarede og Døde det er grusomt at see hvorledes det gaaer til her Folkene i Dybel Bye er reist fra deres deilige Grundmurede Stæder og alle di stæder der ligger os iveien for udsigten for Skandserne dem brænder vi af eller nedbryder. Hvad der gjør mig mest ondt at see er at di fattige Folk kommer her Grædende ind til Sønderborg med deres fattige Stumper vad di kan berre ogsaa med deres smaa uskyldige Børn ved Honden og ikke ved hvor di skal hen. det er et sørgeligt syn at see, og saa di mange saarede og døde som man seer det er en